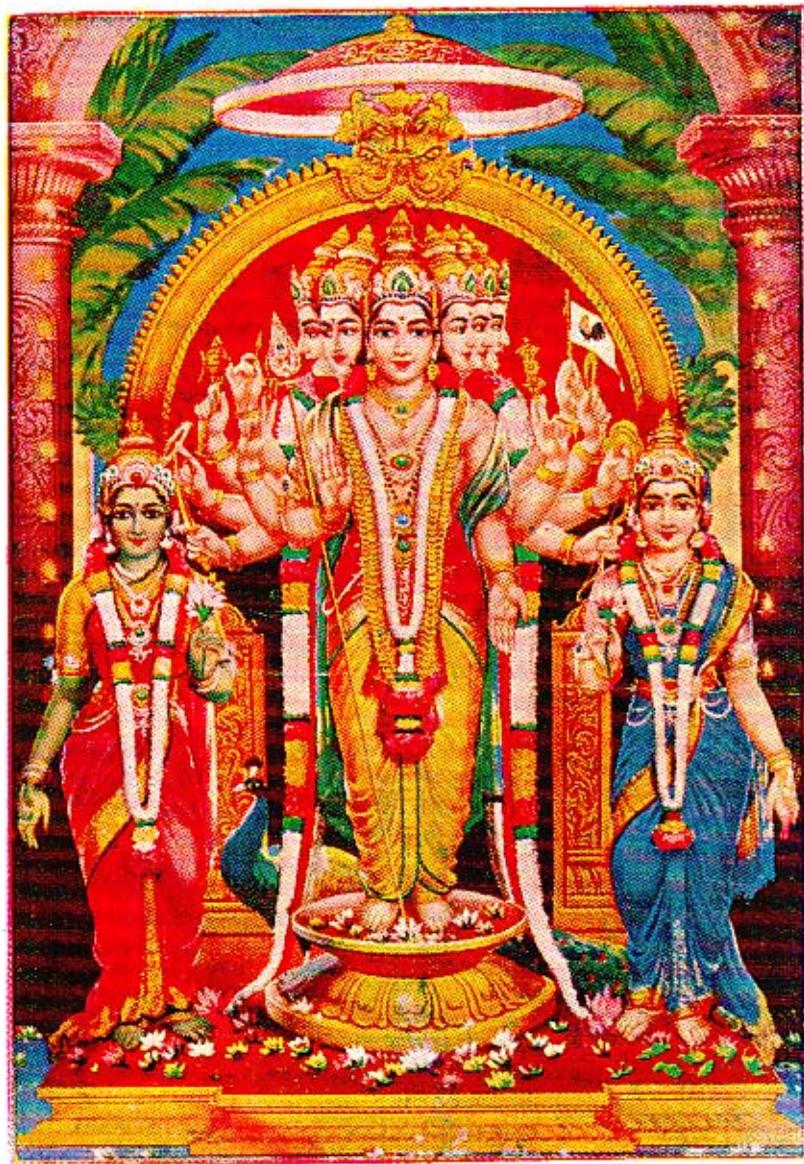

கந்தபுராண முருகப்பெருமான்
தோத்திரப் பாடல்கள்

இஷு
காந்தபுராண
மாவட்டம்

சிவதொண்டவன் அன்பர்களாவ் 26-5-68
கடைபெற்ற கந்தபுராண படன் பூர்த்தி விழாவின்பேரது
வழங்கப்பட்ட அருட்பிரசாத வெளியீடு

கீலக வழகும் கங்காசி மாதா
காந்தபுரம்

கந்தபுராண முருகப்பெருமான்

தோத்திரப் பாடல்கள்

இஃது

கொழும்பு மாவட்ட

சிவதொண்டன் அன்பர்களால் 26-5-68
நடைபெற்ற கந்தபுராண படன பூர்த்தி வழாவின்
போது வழங்கப்பட்ட அருட்பிரசாத வெளியீடு

கௌக வருஷம் வைகாசி ம்

கொழும்பு

வ

காப்பு

விநாயகர் வணக்கம்

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
 சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
 அகட சக்கர வின்மணி யாய்ச்சறை
 விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்

முருகப்பெருமான் வணக்கம்

முனிரு முகங்கள் போற்றி முகம்பொழி கருணை போற்றி
 ஏவரும் துதிக்க நின்ற சராறு தோள் போற்றி
 காஞ்சி மாவடி வைகும் செவ்வேள் மலரடி போற்றி அன்னன்
 சேவலும் மயிலும் போற்றி திருக்கைவேல் போற்றி போற்றி.

ஆறுபடை வீடு வணக்கம்

திருப்பரங்குன்றம்

இருப்பரங் குறைத்திடு எஃகவேலுடைப்
 பொருப்பர் அங்கு உனர்வுற புதல்விதன்மிசை
 விருப்பு அரங் கமரிடை விளங்கக் காட்டிய
 திருப்பரங் குன்றமர் சேயைப் போற்றுவாம்.

திருச்செந்தூர்

குரலை வாயிடை தொலைத்து மார்புகிள்ளு
 சுரலை வாயிடு எஃகமேந்தியே
 வேரலை வாய்தரு வெள்ளி வெற்பொரீஇசு
 சிரலை வாய்வரு சேயைப் போற்றுவாம்.

திருவாவினன்குடி

காவினன் குடிலுறு காமர் பொன்னகர்
 மேவினன் குடிவர விளியச் சூரமுதல்
 பூவினன் குடிலை யம்பொருட்கு மாலுற
 ஆவினன் குடிவரும் அமலற் போற்றுவாம்.

மெய்கண்டான் பிறேஸ் லிமிடெட்

161, செட்டியார் தெரு,

சென்ட்ரல்-11.

திருஏரகம்

நெரகத்தேதனை நினையு மன்பினோர்
பேரகத் தலமரும் பிறவி நீத்திடும்
தாரகத் துருவமாம் தலைமை எட்திய
ராகத் தறுமுகன் அடிகளேத்துணாம்.

குன்றுதொருடல்

ஒன்றுதொருடலை யொருவி யாவிமெய்
துன்றுதொருடலைத் தொடங்கி ஜவகை
மன்றுதொருடிய வள்ளல் காழுறக
குன்றுதொருடிய குமரற் போற்றுவாக்

பழமுதிர்சோலீஸ்

எழுமுதிரைப் புனத் திறைவி முன்புதன்
சிழமுதிர் இளநலங் கிடைப்ப முன்னவன்
மழுமுதிர் களிறென வருதல் வேண்டிய
பழமுதிர் சோலீயம் பகவற் போற்றுவாம்.

கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகள் முருகப்பெருமான் அருள்பெற்ற குலப்பதி குமரகோட்டம்

சுறுசேர் பொழுதினும் இறுதி இன்றியே
மாறிலா திருந்திடும் வளங்கொள் காஞ்சியில்
கூறுசீர் புனைதரு குமரகோட்டம் வாழ்
ஆறுமாழுப் பிரான் அடிகள் போற்றுவாம்.

திருஅவதாரப் படலம்

மறைகளின் முடிவால் வாக்கால் மனத்தினால் அளக்கொண்டும்
நிறைவுடன் யான்டுமாகி நின்றிடு நிமிலமூர்த்தி
அறுமுக உருவாய்த் தோன்றி அருளொடு சரவணத்தின்
வெறிகமழ் கமலப் போதில் வீற்றிருந்தருளினானே.

திருவினோயாட்டுப் படலம்

குளத்தின் உலவும் நதிகுறைந்திடு துருத்திக்
களத்தின் உலவும் நிரைகொள் கந்துடை நிலைத்தாந்
தளத்தின் உலவும் பனவர்ச்சாலீ உலவும் என்
குளத்தின் உலவும் சிவன் உமைக்கிணிய மைந்தன்.

பாடின்படுமணி ஆர்த்திடும் பணைமென் குழல் இசைக்கும்
சோடங்கு ஒலிபுரிவித்திடும் குரல்வீணைகள் பயிலு
மீடோன்றிய சிறுபல்லிய மெறியும் எவரெவரும்
நாடும் படிபாடுங் களிநடனஞ் செயும்முருகன்.

கந்தநம் ஐந்துமுகர் தந்தமுருகேசநம் கங்கை உமைதன்
மைந்தநம் பன்னிரு புயத்தநம் நீபமலர் மாலீஸ் புனையும்
தந்தைநம் ஆறுமுக ஆதிநம் சோதிநம் தற்பரமதாம்
எந்தைநம் என்று மிளையேர்யநம் குமாரநம் என்றுதொழுதார்.

யண்ணாவு பாதல மெலாஞ்சரண் மரதிரைவரப்பு மிகுதோன்
வின்னணாவெலாம் முடிகள் பேரோன்யெலாம் நயனம் மெய்ந் நடுவெலாம்
பன்னணாவு வேதபண் வாய் உனர்வெலாஞ் சேவிகள் பத்கம் அயன்மால்
எண்ணாவு சிந்தை உமை ஐந்தொழுமும் நல்கியருள் சுசன் உயிரே.

திருச்செந்திப் படலம்

அறிதி எப்பொருளும் ஆவிகள் தோறும்
செறிதி எங்கள் துயர் சிந்துதல் முன்னிக்
குறிய சேயுருவு கொண்டனை யார்க்கும்
இறைவ நின்செயலை யாருணர் கிற்பார்.

மாயைப் படலம்

ஊரிலான் குணங்கு நியிலான் செயவிலானு ரைக்கும்
பேரிலான் ஒருமுன்னிலான் பின்னிலான் பிறிதோர்
சாரிலான் வரல்போக்கிலான் மேவிலான் தனக்கு
நேரிலான் உயிர்க்கடவுளாய் என்னுளே நின்றுன்.

வீரவாகு கந்தமாதனம் செல் படலம்

விரிஞ்சன் மால்தேவராலும் வெலற்கரும் விற்லோனை
பெருஞ்சரர் பதமும் வேத ஒழுகீச்சமும் பிறவுமாற்றி
அருஞ்சிறை அவர்க்குச் செய்த அவுணர் கோன்ஆவிகொள்வான்
பரஞ்சடர் உருவாய் வந்தகுமரணைப் பணிதல் செய்வாம்.

சயந்தன் கனவு காண் படலம்

நொய்ய சேரடியரேம் நோவு மாற்றியே
ஐய நீ வலிது வந்து அளித்தியானுரை
செய்வது முண்டு கொல் சிறிது நின்கணே
கையடை புகுந்தனம் காத்தியாலென்றுன்

வீரவாகு சயந்தனைத் தேற்றுப்படலம்

உலமெலாம் கடந்த தோளீர் உன்னுதிர் உன்னியாங்கு
நலமெலாம் வழிபட்டோர்க்கு நல்கியகுமரன் தன்னால்
தலமெலாம் படைத்த தொல்லைச் சதுர்முகன் முதலாம்வானேர்
குலமெலாம் உயிர்ந்த தென்றுல் உமக் கொரு குறையுண்டாமேர்

அவைபுகு படலம்

எங்கனும் பணிவதனங்கள் எங்கனும் விழிகள்
எங்கனும் திருக்கேள்விகள் எங்கனும் கரங்கள்
எங்கனும் திருக்கழல்தி எங்கனும் வடிவம்
எங்கனும் செறிந்து அருள்செயும் அறுமுகத் திறைக்கே

சூரன் அமைச்சியற் படலம்

வேதக் காட்சிக்கும் உபநிடத் துச்சியில் விரித்த
போதக் காட்சிக்கும் காணவன் புதியரிற் புதியன்
முதக்கார்க்கு முதக்கவன் முடிவிற்கு முடிவாய்
ஆதிக் காதியாய் உயிர்க்குயிராய் நின்ற அமலன்

ஞானம் தான் உருவாகிய நாயகனியல்பை
யானும் நீட்டுமாயிசைத்து மென்றுல் அஃ தெளிதோ
மோனம் தீர்கலாமுனிவரும் தேற்றிலர் முழுதும்
தானும் காண்கிலன் இன்னமும் தன்பெரும்தலைமை

ஏமக்கடப் படலம்

நாரணன்னனும் தேவும் நான்முகத் தவனும் முக்கட்
பூரணன்தானுமாகிப் புவிபடைத்தளித்து மாற்றி
ஆரணமுடிவும் தேரூ அநாதியாய் உயிர்கட்கெல்லாம்
காரணமாய மேலோன் கழலினை கருத்துள் வைப்பாம்

இரண்டாம் நாள் சூரபன்மன் யுத்தப் படலம்

முண்டக மலர்ந்ததுனை மூவிருமுகமும் கண்ணும்
குண்டல நிரையும் செம்பொன் மெளவியும் கோலமார்பும்
எண்டரு சரம்ராறும் இலங்கெழிற் படைகள் யாவும்
தண்டையும் சிலம்பும் ஆர்க்கும் சரணமும் தெரியக்கண்டான்

இரண்ணியன் யுத்தப் படலம்

கங்கைதன் புதல்வன் என்றும் கார்த்திகை மைந்தன் என்றும்
செங்கண்மால் மருகனென்றும் சேனையின் செல்வனென்றும்
பங்கயன் முதலோர் தேரூப் பரஞ்சுடர் முதல்வன் தன்னை
இங்கிலை பலவும் சொல்வ தேழைமைப் பாலதன்ரே

மூவாயிரவர் வதைப் படலம்

ஆறுமாழுகப் பிரான்அன்றி இவ்விடை
வேரெரு துணையிலை மெய்ம்மை சுதெனத்
தேறினன் அவனடி சிந்தை செய்தனன்
மாறியி யருவிநீர் வழியுங் கண்ணினான்

பானுகோபன் வதைப் படலம்

கோலநீடிய நிதிபதி வாழ்க்கையும் குறியேன்
மேலைதீந்திரன் அரசினைக் கணவிலும் வெல்கேன்
மால்அயன் பெறு பத்தையும் பொருளென மதியேன்
சாலனின் பதத் தன்பையே வேண்டுவன் தமியேன்

சூரபன்மன் வதைப் படலம்

காலமாய்க் காலமின்றிக் கருமமாய்க் கருமமின்றிக்
கோலமாய்க் கோலமின்றிக் குணங்களாய்க் குணங்களின்றி
ஞாலமாய் ஞாலமின்றி அநாதியாய் நங்கட் கெல்லாம்
மூலமாய் இருந்தவள் ஓல் மூவிரு முகங்கொண் டுற்றுஞ்சு

தீயாகியும் ஊனர்ந்தவர்க்கு உணர்வுமொன்னே
நீதியாகியும் நிமலமதாகியே நிகழும்
சோதியாகியும் தொழுதிடும் எம்மனோர்க்கெல்லாம்
ஆதியாகியும் நின்றவுள் அறுமுகன் அன்றே

கோலமா மஞ்சளஞ்சில் குலவியகுமரன் தன்னை
பாலன் என்று இருந்தென் அன்னான்-பரிசு இவை ஊனர்ந்திலேன்யான்
மால் அயன் தன்க்கும் ஏனைவானவர் தமக்கும் யார்க்கும்
மூலகாரணமாய் நின்ற மூர்த்தி இம்முர்த்தி அன்றே

நன்னினர்க் கிணியாய்தலம் ஞானநாயகனே ஒலம்
பண்ணவர்க்கிறதேயே ஒலம் பரஞ் சடர்முதலே ஒலம்
என்னுதற் கரியாய் ஒலம் யாவையும் படைத்தாய் ஒலம்
கண்ணுதற் பெருமான் நல்கும் கடவுளே ஒலம் ஒலம்

தேவர்கள் தேவே ஒலம் சிறந்த சிற்பரனே ஒலம்
மேவலர்க்கிடியே ஒலம் வேற்படை விமலா ஒலம்
பாவலர்க் கெளியாய் ஒலம் பன்னிருபுயத்தாய் ஒலம்
ஆவருமாகி நின்ற மூர்த்தியே ஒலம் ஒலம்

கந்தவெற்புறு படலம்

துய்யதோர் மறைகளாலும் துதித்திடற் கரிய செவ்வேள்
செய்யபேரடிகள் வாழ்க சேவலும் மயிலும் வாழ்க
வெய்ய சூர்மார்பு கிண்டவேற்படை வாழ்க அன்னன்
பொய்யில் சீர் அடியார் வாழ்க வாழ்க இப்புவனம் எல்லாம்

உபதேசப் படலம்

மானையின் வலியோனுகி மான்முதலோரை வென்றே
ஆயிரத் தோரெட்டண்டம் அரசுசெய்து உகநூற் றெட்டடுக்
காயமதழிவின்றுகிக் கடவுளர்க் கலக்கண் செய்த
தீயகுர் முதலைச்செற்ற குமரன்தாள் சென்னிவைப்பாம்

வள்ளியம்மை திருமணப் படலம்

ஆறிருதடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞஞ வாழ்க யானைதன் அனங்கும் வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்க சீரடியார் எல்லாம்

புன்னெறி அதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கிமேலாம்
நன்னெறி ஒழுகச் செய்து நவைஅறு காட்சிநல்கி
என்னையும் அடியஞ்கி இருவினை நீக்கி ஆண்ட
பன்னிரு தடந்தோள்வள்ளல் பாதபங்கயங்கள் போற்றி

பாராகி ஏனைப் பொருளாய் உயிர்ப் பன்மை ஆகி
பேரா உயிர்கட்குயிராயப் பிறவற்றுமாகி
நேராகித் தோன்றல் இலாதாகி நின்றுன் கழற்கே
ஆராத காதலோடு போற்றி அடைதும் அங்றே

தெய்வநாயகி அம்மையார்

தெய்வத யானை கேள் தீய சூரியர்
வல்விய வேலினான் மனைவிழுதியால்
எவ்விலகிற்கு நீ இறைவியாமென
அவ்வவரடி பணிந்தன் பொடேத்தினார்

வள்ளிநாயகி அம்மையார்

அன்னை யாகியிங்கிருப்பவர் பேரழகனைத்தும்
உன்னியான் புனைந்துரைக்கினும் உலவுமோ உலவா
என்னை ஆளுடை அறுமுகன் துணையாய் இருப்ப
முன்னர் மாதவம் புரிந்தவர் இவரென மொழிந்தான்

வடி வேல்

அன்னதோர் அமைதிதன்னில் ஆறுமாழுகத்து வள்ளால்
மின்னிவர் குடுமிச் செவ்வேல் விண்ணிடை வருதல் காணுராடப்
பன்னரும் உவகைபொங்கப் பன்முறை பணிந்து போற்றிச்
சென்னியிற் தொழுதகையார் எதிர்கொடு சென்று சூழ்ந்தார்.

அந்தமில் ஒளியின் சீரால் அறுமுகம் படைத்த பண்பால்
எந்தை கண்ணின்றும் வந்த இயற்கையால் சத்தியாம் பேர்
தந்திடும் பனுவல் பெற்ற தன்மையால் தனிவேற் பெம்மான்
கந்தனே என்னின்னைக் கண்டுளக் கவலை நீத்தேம்.

நஞ்ஞாலன் பினித் தமாயம் நவிந்திடயாங்க ஜெல்லரம்
துண்ணென அறிவின்றுகித் தொல்புனர் கடலுட் பட்டேம்
என்னரும் படைகட்டெல்லாம் இறைவநீ போந்த வாற்றால்
உண்ணிகழ் உணர்ச்சிதோன்ற உய்ந்தனம் உயிரும் பெற்றேம்.

குன்றிடை எம்மைவீட்டிக் கொடியவன் புணர்ப்புச் செய்த
அன்றும் வந்துணர்வு நல்கி அளித்தனை அதுவுமல்லால்
இன்றும் வந்தெம்மையான்டாய் ஆதலின்யாங்கள் உய்ந்தேம்
உன்றலுக்குதவும் கைம்மாறு உண்டுகொல் உலகத்தென்றுன்.

புங்கவர் வழுத்திக் கிந்தும் பூமஸூ இடையினேகி
அங்கியின் வடிவதீங்கி அருள்ளுருக்கொண்டு வான்தோய்
கங்கையிற் படிந்து மீண்டு கடவுளர் இடுக்கண்டீர்த்து
எங்கள் தம்பெருமான் செங்கை எய்தி வீற்றிருந்த தவ்வேல்

ம யில்

காந்தளங் சென்னியன் கடவுமாமயில்
கூந்தொறும் கூந்தொறும் குலைந்துப்பற்றலை
பாந்தளங் கசைதலும் பசலைமுக்கினால்
ஆய்ந்திடுகின்றன அகிலமகுத்தியே

சேவல்

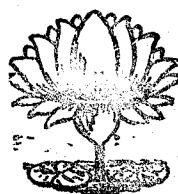
முக்குடை அலகினால் முகிலைக்கீறியே
ஊக்கொடுபரலென உருமுப்பற்றுமால்
தீக்கிளர் அன்னதோர் செய்யகுட்டுடைக்
கூக்குரல் வாரணம் கொடிய தாகையால்

ஆட்டு வாகனம்

ஏர்தருகுமரப்புத்தேன் இவ்வகை இசைப்பஅன்னோர்
கார்தரு கண்டத்தெந்தை காதல வேள்வித்தீயில்
சேர்தருதகரின் ஏற்றைச்சிறியரேம் உய்யுமாற்றுல்
ஊர்தியதாகக்கொண்டே ஊர்ந்திடல் வேண்டும் என்றார்

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளம்சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

Pam 969